

2011 a xifres: 66 periodistes morts (+16%); 1044 periodistes en arrest; 1959 periodistes que han rebut agressions o amenaces; 499 mitjans de comunicació censurats; 71 periodistes han patit segrest; 73 periodistes que van fugir del seu país; 5 netciutadans assassinats; 199 blocaires i netciutadans i ciutadanes en arrest, 62 blocaires i netciutadanes i ciutadans han rebut agressions; i 68 països afectats per alguna forma de censura de la Xarxa.

Per primera vegada Reporters sense Fronteres crea una llista dels deu llocs més perillosos del món per a la premsa. Deu ciutats, barris, places, províncies o regions en què el 2011 les i els periodistes i la netciutadania van estar particularment exposats a la violència; deu llocs on la llibertat d'informar va ser burlada.

De manera general, el balanç va ser durat per a la llibertat de premsa el 2011. La Primavera Àrab va estar en el centre de les notícies. D'un total de 66 casos de periodistes assassinats i assassinades des de gener de 2011, 20 es van registrar a l'Orient Mitjà (una xifra que es va duplicar respecte al 2010). Un nombre gairebé igual de casos es va registrar a Amèrica Llatina, regió molt exposada a la violència i la inseguretat. Per segon any consecutiu, Pakistan es distingeix com el país més mortífer del món per al periodisme: 10 van morir, la majoria per assassinat. Xina, l'Iran i Eritrea continuen sent les presons més grans del món per a la premsa.

La Primavera Àrab i els moviments de protesta que de vegades han inspirat a altres parts del món (Sudan, Azerbaidjan), així com les protestes populars en diversos països com Grècia, Bielorússia, Uganda, Xile i fins i tot Estats Units (Occupy Wall Street), són la causa de l'espectacular explosió del nombre d'arrestos i interpel·lacions (1.044 l'any 2011 enfront de 535 el 2010). Els bloquejos físics a la tasca informativa (breus privacions de la llibertat, interpel·lacions, citacions al jutjat) van ser especialment nombrosos i donen idea en molts casos dels esforços empresos pels governs per asfixiar la informació que els debilita.

Les agressions a periodistes van augmentar 43% i els arrestos a la netciutadania-en la primera línia com a mitjà d'informació i de mobilització als carrers de països sotmesos al silenci mediàtic-, 31%. Aquest increment constitueix una altra forta tendència de l'any 2011, en un context ric en protestes populars. Cinc netciutadans van ser assassinats el 2011, tres d'ells a Mèxic.

Escrit per Reporteros sin Fronteras / CIMAC / La Independent
dimarts, 3 de gener de 2012 10:25

De la Plaça Tahrir al Caire o la ciutat de Kuzhdar a Balutxistan (Pakistan), a la ciutat de Mogadiscio i les zones metropolitanes de Filipines, l'any 2011 il·lustra més que mai els riscos d'exercir l'ofici de periodista en un període d'inestabilitat política. El perill va ser molt present als carrers el 2011, amb freqüència durant les manifestacions que van donar lloc a violents enfrontaments amb les forces de l'ordre o que van degenerar en conflictes. Els deu llocs enumerats per Reporters sense Fronteres marquen situacions extremes de censura de la premsa i de violència perpetrada contra aquells que treballen per una informació lliure i independent.

[Llegiu en castellà la classificació](#) que apareix per ordre alfabètic d'acord al país: Manama, a Bahrein; Abiyán, a Costa de Marfil; Plaça Tahrir (El Cairo), a Egipte; Misrata, a Líbia; Estat de Veracruz, Mèxic; Khuzdar, a Paquistàn; les zones metropolitanes de Manila, Cebu i Cagayan de Oro, a les illes Luzón i Mindanao, a Filipines; Mogadiscio, a Somalia; Deraa, Homs i Damasc, a Siria; i Plaça del Canvi (Sanaa), a Iemen.